

II.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 21. Oktober 1932).

Udvalget har afholdt en Række Møder og modtaget følgende Deputationer: Gros-serer-Societetets Komité, Industriraadet, Repræsentanter for udenlandske Huse, Købmandsraadet, Dansk Pottemagerfor-ening og Foreningen af danske Herrelingeri-Fabrikanter, der har fremsat forskellige Ønsker saavel vedrørende det foreliggende Lovforslag som de gældende Toldsatser.

Udvalget har haft Samraad med Han-delsministeren og Udenrigsministeren.

Udvalget har modtaget forskellige skrift-lige Henvendelser og Oplysninger, som fin-des optrykt som Bilag til Betænkningen.

Mellem disse Bilag findes bl. a. et Responsum fra Kammeradvokaturen ved-rørende Lovligheden af Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 221 af 27. August d. A.

Under Udvalgets Forhandlinger er det ikke lykkedes at opnaa Enighed om Lov-forslaget.

Et *Flertal* (P. Andersen, Niels Frede-riksen, Chr. Hansen, Einar Jensen, Lund-berg, Hans Nielsen, Rager og Jens Søren-sen [Smørum]) maa paa det dybeste be-klage, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed mellem alle Partier i den alvor-lige økonomiske og beskæftigelsesmæssige

Situation, hvori vort Land og Folk be-finder sig.

Flertallet slutter sig fuldt ud til den Opfattelse, som Udenrigsministeren har fremsat i følgende Udtalelse under Sagens første Behandling i Folketinget:

„... det er i den nuværende Situation nødvendigt, for det første, at vore Indkøb holdes indenfor den Grænse, der sættes af Værdien af vor Udførsel og Landets andre til Raadighed værende Indtægter, saa at vi ikke udsætter os for at komme i uregel-mæssig og stor løs Gæld, der i given Situation kan ramme Danmark, som til-svarende løs Gæld har ramt andre Folk, for det andet, at de Penge, der er til Raa-dighed, maa anvendes saaledes, at det sik-res, at der til enhver Tid er Penge til Raastoffer og almindelige Forbrugsartikler, selv om der derved skal blive Knaphed paa mindre nødvendige udenlandske Varer, og for det tredie, at vore Indkøb i Ud-landet fordeles mellem de forskellige Lande paa en Maade, der svarer til den sidste Tids Bevægelser i de paagældende Landes Indkøb hos os.“

Flertallet er af den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag kun indeholder de allernødvendigste Midler til disse Formaals